

Voeding

Als we met de biologische kennis van nu kijken naar de regels voor gezonde voeding in de boeken van Mozes, dan verbazen wij ons er over, dat die regels bijna modern aandoen en perfect zijn toegesneden voor de situatie tijdens de uittocht.

Maar zelfs hedentendage kunnen wij nog ons voordeel doen met deze regels.

Leviticus 11 geeft een aantal aanwijzingen over welke dieren geschikt zijn voor menselijke consumptie:

1. Landdieren: Dit zijn de dieren, die jij eten moogt van al het gedierte dat op de aarde is. Al wat gespleten hoeven heeft, te weten geheel doorkloofde hoeven, en wat herkauwt onder de dieren. Verboden zijn dieren, die geen geheel doorkloofde hoeven hebben en die niet herkauwen en ook nog alle zoogangers onder de viervoetige dieren.
2. Wemelende dieren: Toegestaan zijn alle soorten sprinkhanen. Dat zijn namelijk planteneters.
3. Verboden zijn de mol, de muis en alle soorten padden; en de egel, de waraan en de hagedis, de slak en het kameleon.
4. Vogels: Verboden zijn de arend, de lammergier en de zeearend, de wouw en alle soorten gieren, alle soorten raven, de struisvogel, de katuil en de meeuw en alle soorten sperwers, de steenuil, de aalscholver en de oehoe, de witte uil, de pelikaan, de aasgier en de ooievaar, alle soorten reigers, de hop en de vleermuis.
5. Vissen: Al wat vinnen en schubben heeft, moogt jij eten.

Voedsel, waarop water valt, zal onrein zijn. Want water in een tent in de woestijn had een ideale temperatuur voor de vermenigvuldiging van bacteriën. Water in een put echter was te koud voor bacteriën. Bovendien mochten de Israëlieten geen bloed eten (Leviticus 17:10-16) Waarom niet? Omdat het bloed een levensvoorwaarde is voor vlees, maar ook omdat bloed een ideale voedingsbodem voor bacteriën is.

De onreine, dus voor menselijke consumptie verboden dieren vallen in een aantal soorten uiteen.

1. Dieren, die leven van plaagdieren.
2. Dieren, die zorgen voor een natuurlijk evenwicht.
3. Dieren, die veel trichinen bevatten.
Volwassen trichinen, die in de mens zijn gekomen door het eten van vlees, waar trichinen in zitten, doorboren de darmwand en brengen larven voort, die via de bloedbaan door het lichaam worden verspreid. De larven kapselen zich in de spieren in en veroorzaken vergiftigingsverschijnselen en bij ernstige besmetting de dood. De enige manier om in het vlees aanwezige trichinen te doden is het vlees door en door verhitten tot minimaal 75 graden Celsius. Wetenschappelijk onderzoek wijst de vleeseters, de alleseters en paarden, nijlpaarden en kamelen aan als dragers van trichinen. Dus precies die dieren, die door de Israëlieten niet gegeten mochten worden.

Waarom mocht een dier, dat verscheurd was of een natuurlijke dood was gestorven, niet gegeten worden? (Vers 39) Omdat zo'n dier stikt van de bacteriën.

Waarom moesten voorwerpen van gladde materialen gewassen worden, maar stenen voorwerpen, die verontreinigd waren, worden vernietigd? Omdat je bacteriën niet uit de poriën kunt wassen..

Terwijl de herkauwers heel efficiënt omgaan met hun voedsel en per hoeveelheid gras of bladeren veel vlees opleveren, is dat bij paarden en kamelen veel minder. Het gebruik van herkauwers voor de vleesconsumptie is dus het minst belastend voor het milieu.